

МАРШРУТ для СІЛЬНИХ ДУХОМ

Віктор ГОЛУБ

кандидат наук з фізичного виховання і спорту

День п'ятий. Прокидаємось, робимо ранкову гімнастику, купаємось, збираємо речі, снідаємо. Сплав с. Устечко — м. Заліщики (28 км). Огляд каскаду сріблястих водоспадів по-

сьогодні у парку маєтку Бруніцьких збереглися такі рідкісні дерева, як софора японська, гінго трилопате, бундук канадський. Містечко було розташоване на кордоні колишніх імперій, і саме тут відбувалися стратегічні баталії із форсування Дністра, підризу мостів зі знищення цілих ешелонів із в'язнями. Є тут і природні пам'ятки — нижньодєвонські відклади вапняків та аргілітів, що представляють особливу цікавість для науковців.

Ось і підійшов до завершення наш краєзнавчо-туристичний сплав. Час збирати каміння і підбивати підсумки. Отже, наш водний маршрут пролягав від с. Возилів до м. Заліщики (86 км). Під час нашої подорожі студенти отримали практичні навички з управління та обслуговування катамарана, долання природних та штучних перешкод, надання першої долікарської допомоги, теоретичні знання з організації й

близь села Передівання. Проходимо Дністровський каньйон, який є одним із семи природних чудес України. Зупиняємось в місті Заліщики, де і закінчується наш сплав. Прогулянка до вершини каньйону з оглядом панорами на «Заліщицький

півострів». Заліщики славляться незвичним для регіону кліматом. Тут у XIX столітті діяли кліматичні курорти і до

управління туристичною групою, з історії та культури даної місцевості, милувалися неповторністю природного ландшафту. Отримані знання стануть корисними для наших студентів, а здобутий досвід вони використають у педагогічній практиці.

Сплав по р. Дністер є однією з найцікавіших наших подорожей і щодо привабливості не поступається навіть таким відомим регіонам, як Карпати чи Крим.

Неповторності цим маршрутам надають довколишні мальовничі ландшафти. Круті скелясті або заліснені береги висотою до 200 м, унікальні травертинові скелі і геологічні відшарування, печери і готи зі слідами перебування людини, водоспади, мальовничі острови, пам'ятки природи, історії, архітектури, етнографії — все це ми бачимо, відвідуємо і головне — активно відпочиваємо. Теплий клімат у каньйоні відрізняє цю місцевість від інших територій Західної України: стіни каньйону затримують сонячне тепло, через що влітку дощів тут майже не буває, а навесні зелень розцвітає на 2—3 тижні швидше. Дністровські схили містять велику кількість рідкісних рослин, тварин, птахів. Маршрут подорожі проходить по кор-

дону кількох областей, що зумовлює відносну віддаленість від цивілізації, а отже — повну релаксацію.

Для поживлення розвитку туризму на досліджуваній

території необхідно створити туристичні інформаційні центри, пункти з прокату туристичного спорядження, а також регулярно проводити широку рекламно-інформаційну

кампанію. При організації водного туризму, як спортивного, так і пізнавального, варто впроваджувати елементи інших видів туристичної діяльності.

Іван БІЛОСЕВИЧ

кандидат педагогічних наук

Йдеться про бочку — спортивну гру на точність, що належить до родини ігор з м'ячем, близька до боулінгу, петанку та боулз, що мають спільні витоки в античних іграх, поширених на території Римської імперії. Створена у своєму нинішньому вигляді в Італії, гра поширилась по всій Європі та інших континентах, куди була

завезена італійськими мігрантами, але з часом стала популярна серед інших верств суспільства.

Бочка може проводитися між двома людьми або двома командами. Кожній стороні дається по 4 кулі. Матч починається із жереба, що дає можливість кинути меншу кулю, Палліно (pallino, іноді bocchino). Після цього кожна сторона кидає кулі по черзі, намагаючись, щоб їх кулі були якомога ближче до Палліно. При цьому дозволяється вибивати кулі противника від Палліно. Партія закінчується, коли всі кулі кинуті. Як правило, найбільше число очок дається гравцям, чия куля виявилася ближче всіх до Палліно.

Світовими лідерами в цьому виді спорту є Італія, Франція, Словенія і Хорватія. Представники цих країн отримують основну масу всіх нагород міжнародних змагань.

Чемпіонати світу проводяться по не-

парних роках, а чемпіонати Європи — по парних, тому спортсмени мають можливість щорічно брати участь у таких великих змаганнях. Крім чоловічих чемпіонатів, проводяться жіночі та молодіжні міжнародні спортивні форуми з бочкою.

Одним з етапів відродження та запровадження древньої гри в нашій академії, а звідси, переконані, й у всьому регіоні стали змагання з бочкою на стадіоні нашого навчального закладу: Кубок ректора і матч «Викладачі — студенти». У змаганнях брали участь студенти, викладачі та випускники нашого ВЗО. Поєдинки проходили за підтримки ГО «Молодь Кременеччини» (голова — Сергій Колісецький) та студентського

профкому (голова — Андрій Заблоцький).

«Кубок ректора» серед науково-педагогічних працівників та студентів з бочкою проводився за кубковою системою до 2 поразок. Так визначилися переможці, призери, місця спортсменів в особистій

першості. У «Кубку» брали участь понад 40 спортсменів. У чвертьфінал вийшли 2

викладачі, 5 студентів (серед них 4 дівчини!) та один наш випускник. У півфіналі студентка спеціальності «Образотворче мистецтво» Тетяна Мороз зустрілась із професором Олександром Безносоком, де переміг

сюю. Це цілком закономірно і справедливо, бо ініціатива відродження і запровадження

бочкою у Кременці і насамперед в академії належить саме йому. Третє місце поділили між собою студентка Тетяна Мороз та доцент Іван Білосевич. Кращим гравцем турніру вручені цінні подарунки від ГО «Молодь Кременеччини».

Наступного дня на стадіоні академії відбулася матчева зустріч між збірними викладачів та студентів, сформованими за результатами «Кубка ректора». До команди студентів увійшли Тетяна Мороз, Інна Сказко, Юлія Хомук, Михайло Карий, Аліна Васильчук, Андрій Романчук, Михайло Савчук, Вікторія Бистрицька. Команду викладачів склали професор Олександр Безносок, доценти Микола Сиротюк та Іван Білосевич, працівники нашого коледжу Павло Яловський та Олександр Ковень. Суперники провели цікавий матч, який склався з 20 фреймів. Боротьба була впертою: студенти виграли 7 партій, а викладачі — 13 із загальним рахунком 336 : 304 на користь викладачів. Після матчу спортсмени зібрались у студентському Інтернет-кафе, де бесідували про здоровий спосіб життя, ласували тортом з чаєм, а на завершення домовилися про матч-реванш.

досвід. У фіналі переможець цієї пари «схрестив кулі» з переможцем другого півфіналу, в якому випускник спеціальності «Фізичне виховання» Михайло Боднар «здобув» автора цієї статті. Фінальна зустріч принесла перемогу професору Олександрові Безно-

сую.